

לזמן הזה: ברור אתה ה' אלוהינו מלך העולם שחלה מחוכמתו ליראי:

סוף הנשמה לתורת הפסוק קצו תרביס

"כל המצוה את הרבים אין חסא בא על ידו וכל החסיה את הרבים אין ספיין יבדו לעשות תסת' להקריא למשפחה סביב השלחן בארוחת השבת" להגדיל תורה ולהאדירה"

תורה יום אחד הוא יגיע ל' לא יום ולא יללה ונתה לפע ערב ונתה אור

קול הרעים מס' 466 התשע"א

תפילת האדם | ויום כיפור בשבת!

תפילת האדם היא דבר רוחני לחלוטין וידוע שבמצאות החומר שלנו קשה לקבל דברים שאנחנו לא רואים או דברים לא מוחשיים ועם כל כוח האמונה שלנו בכל זאת אנו לויטם באפלה. עומדים בבית הכנסת בוקר צהרים וערב ומתפללים אל ה' יתברך ולא רואים כלום ממש כמו שאומר דוד המלך על תקופתו: **אותנינו לא ראינו אין עוד נביא ולא אתנו יצע עד מה תהלים פרק עד** כלומר דוד המלך בעצמו אומר שעם ישראל לא רואה את האותות הסימנים ואין נביא שידע, ואנחנו בדור כל כך שפל שקל וחומר שלא ראינו אותות (קריעת ים סוף, עמוד אש, המן) מה נאמר ומה נצטדק? אנחנו כמו עיוורים בגן פרחים מקסים!! וכל זאת אנחנו מתפללים אל ה' יתברך למרות ההעלם שבו אנחנו נמצאים, אם כן מה משמעות התפילה הבלתי מוחשת שלנו מול **החסאים הכל כך מוחשים** שלנו? מה כוחה של התפילה הזאת? אמרו חכמים במדרש-רבה נצבים: גדולה היא התפילה לפני הקב"ה. מאת "אמר רבי אלעזר, רצונך לידע כוחה של תפילה, אם אינה עושה כולה, חציה היא עושה. קין עמד על הכל אחיו והרגו, יצאה גזרה "נע ונד" תהיה בארץ", מיד עמד ונתודה לפני הקב"ה, שנאמר "גדול עונוי מנשוא". אמר לפניו, רבש"ע כל העולם אתה סובל, ולעונוי אי אתה סובל. כתבת "נושא עוון ועובר על פשע", סלח לעונוי שהוא גדול. מיד יצא חסד לפני הקב"ה ונמנע ממנו נע, חצי הגזרה. שהגזרה היתה "נע ונד תהיה בארץ", אבל נמנע ממנו נע שנאמר: "וישב בארץ נוד". מכאן אתה למד שגדולה התפילה לפני הקב"ה.

זוהי מדרגתם של צדיקים, שהם גוזרים והקב"ה מקיים, כמה שנאמר "ותגור אומר ויקם לך" והכה הזה גנוז בכל אדם מישראל. וכן חזקיהו הנביא, בשעה שאמר לו ישעיהו "צו לביתך כי מת אתה", מיד "ויסב חזקיהו פניו אל הקיר ויתפלל אל ד" ומושיב לו: "שמעתי את תפילתך... הנני יוסיף על ימך חמש עשרה שנה". שכל-כך רצון יראתי יעשה ואת שוועתם ישמע ויושיעם.

והגמרא במסכת תענית מספרת כמה וכמה סיפורים על כוחה של התפילה. רבי גזר תענית מפני שלא ירדו גשמים, ולמרות שהתענו לא ירדו גשמים. ירד לפני התיבה אדם אחד בשם אילפא, אמר "משיב הרוח" ונשבה הרוח. אמר "מוריד הגשם" והחל לרדת גשם. לאחר התפילה קרא רבי לשליח הציבור ושאל אותו במה אתה עוסק? אמר לו: אני גר ויישוב שכל אנשיו עניים ואין להם כסף לקנות יין לקדוש ולהבדלה. ואני רגיל לטרוח ולנהיג יין לקדוש ולהבדלה, ומוציא את האנשים ידי חובה. ומוסיפה ומספרת הגמרא על רב, שהזדמן למקום אחד והיתה שם בצורת, גזר רב תענית ולא ירדו גשמים. ירד אדם אחד לפני התיבה להתפלל, אמר "משיב הרוח" והחלה רוח לנשב, אמר "מוריד הגשם" והחל לרדת גשם. אמר רב לשליח הציבור, במה אתה עוסק? מגיין לך כוח התפילה הזה? אמר לו, אני מלמד תינוקות ואני מלמד בני עניים כבני עשירים, ומי שאין לו כסף לשלם, איני לוקח ממנו. ויש לי בריכות דגים וכל תלמיד שמתעצל בלימודיו אני מושך אותו ללמוד על-ידי שאני נותן לו מהדגים עד שהוא מתפייס ונמשך ללימודים. זוהי מדרגתם של צדיקים, שהם גוזרים והקב"ה מקיים, כמה שנאמר: "ותגור אומר ויקם לך" והכה הזה גנוז בכל אדם מישראל. לכל אדם יש איזו שהיא מדרגה של צדיק, שנאמר "ועמד כולם צדיקים", ותפילות שמעתי. ואומר מרן הראי"ה קוק, שעוד יתגלה בעולם מה גדול כח תפילתם של ישראל, עד שכל העולם יבוא לבקש כח זה מישראל, והוא שנאמר "כי ביתי בית תפילה יקרא לכל העמים **מהות התפילה = המפתח לחיים מאושרים ובריאים**

התפילה במהותה היא ניסיון של האדם להתקרב אל אלוהים באמצעות פניה ישירה אליו. דבר זה מעורר בעיות עצומות, כיצד אפשרית קרבה זו? **רבי שלמה אבן גבירול** היטיב להציג את הדילמה בפניה עומד האדם המתפלל בשיר "שפל רוח": לפניך אני נחשב בעיני/כתולעת קטנה באדמה מלוא עולם אשר אין קץ לגדלו/הכמוני יהלך, ובמה? הדרך לא יכולון מלאכי רוס/ועל אחת אני כמה וכמה... הבעייתיות, אליבא דגבירול, תעוררת בעצם הרשות להתפלל, כיצד יכול אדם, ילוד אישה קרוץ חומר, שהיום הוא כאן ומחר בקבר, לגשת בתפילה אל מלך מלכי המלכים שאין להשיגו באמצעות חוש ושכל? הבעיה אינה מצטמצמת לתהייה בדבר יכולתו של האדם להתפלל, אלא מטילה ספק בלגיטימיות של התפילה, דהיינו, האם רשאי האדם להתפלל? הרב יוסף דב סולובייצ'יק מתיר את התפילה משום שהיא הכרחית מבחינה נפשית לאדם הדתי. האדם המאמין לא יכול להחזיק מעמד בלי לפרוק את רגשותיו באמצעות התפילה. אך גם אם הפניה אל האל בתפילה מותרת, תוכן התפילה מעורר היות רבות. שני המרכיבים העיקריים של התפילה, שבה ובקשות מעוררים קושי. אלוהים כישות מושלמת, לא צריך שישבחו אותו. וכישות שאינה משתנה, לא יכול לשנות את רצונו בגלל תפילת האדם. בעיית השבחים בתפילה הטרידה כבר את חז"ל, במסכת ברכות מסופר: "אותו איש שעבר לפני התיבה, אמר: האל הגדול הגיבור והנורא והאדיר והעוז והיראו החזק והאמיץ והואי והנכבד. אמר לו רבי חנינא: סיימת לומר את כל שבחיו של אדונך!" וביתר חריפות במסכת

מגילה: "המספר בשבחו של הקב"ה יותר מדי נעקר מן העולם". אך קושיות קשות יותר מעלות הבקשות שמעתיך האדם על האל בתפילתו, האם אין האל יודע את חסרונותיו ורצונותיו של האדם? ויותר מזה, האם המתפלל מאמין כי חל באל שינוי כתוצאה מתפילתו? ההוגים היהודיים התחבטו בשאלה זו לאורך הדורות, ונעשו ניסיונות שונים ליישב את הבעיה. הרמב"ן יוצא נגד ההשקפה הגורסת כי התפילה היא אמצעי בעזרתו גורם האדם לאל להיענות לבקשותיו. בפירושו לספר בראשית מסביר הרמב"ן מדוע כעס יעקב על רחל כאשר בקשה ממנו שיביא לה בנים: "ויהר ליעקב, שאין תפילת הצדיקים בידם שתישמע על כל פנים... ולכן אמר לה שאינו במקום אלוהים שיפקוד העקרות על כל פנים". כאן מחלק הרמב"ן בין האדם מתפלל תפילה פסולה, שמטרתה היא לשעבד את רצון האל לרצונו של האדם, ובין המתפלל תפילה כשרה, היודע שאין בכח תפילתו לשנות משהו ברצון האל.

לדעת הרמח"ל בספר דרך ה', באמצעות בקשת הצרכים בתפילה מתרומם האדם משפלות ההשתדלות החומרית בעולם. כאשר האדם עוסק בענייני העולם הוא שוקע בגופניות ובחומריות. תיקון המציאות העגומה הזאת מתבצע בתפילה, כאשר מבקש האדם את צרכיו בתפילה, הוא מראה שתולה את בטחונו באל, דבר שמונע ממנו לשקוע באופן מוחלט בהבלי החומר. גם לדעת רבי יהודה הלוי התפילה, יותר משהיא מתכוונת להשיג תועלת מעשית, משמשת כעין הפוגה רוחנית לאדם המתפלל, ומחזקת אותו כנגד טרדות הגוף והחומר המעיקות ואת דעתו: "בדרך זו תהיה שעת התפילה לחסיד כרעין הזמן ופריו, ושאר השעות תהינה לו כדרכים המוליכים אל שעה זו, שלבואה הוא מצפה כי על ידה הוא מדמה אל העצמים הרוחניים ומתרחק מן הבהמים". (ספר הכוזרי) **הרב קוק** מדגיש בכתביו כי התפילה, אין מטרתה להשפיע ולשנות את רצונו של האל, כי אם לרומם ולהשלים את מידות האדם: "על כך צריך שיבין כל מתפלל שהתפילה היא חוק נפלא שחשק הקב"ה בעולמו להשלמת יצורו בכל דרכי השלמות, תכלית השלמת המוסרית ביחוד הנמצחת ממנה". (פירושי עין אי"ה למסכת ברכות) אך עדיין השאלה במקומה עומדת: אם התפילה אינה מכוונת להשפיע על רצון האל, מדוע אנו מבקשים ממנו בקשות? הרב קוק משיב כי התפילה אמנם פועלת ומשפיעה, אך לא בדרך של שינוי רצון ה' אלא באמצעות שינוי מצבו של האדם המתפלל, דהיינו, התפילה אינה גורמת לשפע שירד מלמעלה למטה, להיפך, באמצעות התפילה האדם מתרומם, מדרגתו הרוחנית עולה, והוא נעשה ראוי לקבל את השפע האלוהי. לעומת כל ההוגים דלעיל, ואמר רבי חיים מוולוז'ין: אף שיש פער לא נתפס ואינסופי בין עצמות הבורא האנינסופית ולבין האדם, וזוהי מחשבת עזות לפנות אליו, כך הוא גילה שזוהו רצונו. עבודת האל שבלב זו **תפילה** והיא המזון הרוחני לעולמות ולאדם עצמו ולכן היא עומדת ברומו של עולם. הברכה שאנו מברכים את האלוהים אין הכוונה לעצמות האנינסופית שלעצמה, שהיא סתומה מכל ואין לנו בה שום תפיסה, אלא לעצמות אינסוף מצד כוחותיו האלוהיים המתחברים אל העולם מצד הכרתו והשגותיו, שבה תפילת האדם מעוררת את השפע האלוהי לרדת ולהחיות הכל, שזה עניין הברכה, השפע והריבוי החינוכית האלוהית בעולם. אמנם כאשר האדם מתפלל אסור לו להתפלל אל ההתגלויות של האלוהות, אלא אל יחידו של עולם, אל העצמות האלוהית בלבד. ביקוראינו אליו - אליו ולא אל מידותיו. כוננת התפילה צריכה להיות להוסיף כוח בעולמות העליוניים, כשם שחייל משליך נפשו על כבוד מלכו. **והייתי מסכם את הדברים** (ע.מ.) לפי הבנתי כי התפילה מורכבת משני חלקים החלק האחד הוא לרומם את האדם מהחומריות שבה הוא נמצא למדרגת רוחניות במעין יציאה מהתנתקות החומר והתקרבות לקדוש ברוך הוא. ומאחר ובכול זאת אנו בעולם הזה נמצאים בתוך החומר הגוף. ולגוף יש צרכים בעולם הזה אז על ידי ההתרוממות שלנו נוכל לפתוח מעין ברזים לכול הצרכים שיש לנו כל אחד לצרכיו הוא. אחד יבקש לפתוח את ברו הפרנסה, והשני את הבריאות, והשלישי את הזיווג, והרביעי את ברו האושר, וכן הלאה. ולזה בעצם קוראים "תפילה עם כוונות" כלומר לדעת איך לנווט בתוך העולם הרוחני על מנת להגיע לברזים המתאימים. ולכך אפשר להגיע בדרך לימוד התורה בגולה ובבשת, ואם תשימו לב בסידורים (בחלקם) אתם תראו כי בשמות השם "ידוד" יש ניקודים שונים כמו צרי וקמץ בכל שם "ידוד" כאשר כל אחד מסמן ספירה שונה כמו שם ה' בקמץ מסמן את ספירת ה"יתר" וכול... ואני רוצה להוסיף כי **"מדרגת תמים תהיה עם ה' אלוהיך"** נמצאת במדרגת מקובלים גדולים היודעים לכוון. כך שאם אדם לא יודע לכוון בתפילה יוכל בתמימות של תפילתו לעלות ולהשפיע רבות בין אם על עצמו ובין אם לטובת העם כולו. כמו אותו יהודי שלא ידע להתפלל, וביום כיפור אמר לקב"ה "ריבונו של עולם אני לא יודע להתפלל אבל אני יודע את ה' ג' ו' ואני גיד את האותיות ואתה תרכיב מהם את התפילה כרצונך" וכשרצה הצדיק הבעל שם טוב לתקוע בשופר בצאת היום הוא התעכב ולא תקע, ובסיום היום כאשר סוף סוף הוא תקע בשופר נגשו אליו ושאלו אותו רבינו מה קרה שלא תקעת בשופר ואז הוא השיב להם כי הקדוש ברוך הוא היה עסוק בחיבור האותיות של אותו יהודי תמים לתפילות, ולכן

מלך העולם שחלה מחוכמתו ליראי: אתה ה' אלוהינו מלך ישראל: ברור אתה ה' אלוהינו מלך העולם שחלה מחוכמתו ליראי: אתה ה' אלוהינו מלך ישראל: ברור אתה ה' אלוהינו מלך העולם שחלה מחוכמתו ליראי: אתה ה' אלוהינו מלך ישראל: ברור אתה ה' אלוהינו מלך העולם שחלה מחוכמתו ליראי:

מלך העולם שחלה מחוכמתו ליראי: אתה ה' אלוהינו מלך ישראל: ברור אתה ה' אלוהינו מלך העולם שחלה מחוכמתו ליראי: אתה ה' אלוהינו מלך ישראל: ברור אתה ה' אלוהינו מלך העולם שחלה מחוכמתו ליראי: אתה ה' אלוהינו מלך ישראל: ברור אתה ה' אלוהינו מלך העולם שחלה מחוכמתו ליראי:

לזמן הזה: ברור אתה ה' אלוהינו מלך העולם שיחלה מחוכמתו לראינו

ברור אתה ה' אלוהינו מלך העולם שיחלה מחוכמתו לראינו

אם מילים יכלו להרוג

אז זהו, שהן כן: מחקר חדש קובע כי שימוש במילים גסות מקצר את החיים

המחקר החזו

אחת ההוכחות לתאוריה מסופקת על ידי הסטטיסטיקה של התמותה. בכל העולם המערב הבינוני חי חיים ארוכים יותר ממשוטי העם, אבל ברוסיה ההפי"ר ש ממש בלתי אפשרי: גיל התמותה הממוצע של אקדמאי הוא 78 שנה, ושל פועל – 60 שנה בלבד.

המדענים גילו גם מילים וטקסטים המי שפיעים לטובה על בריאות הגוף. מתברר שהאמצעי הטוב ביותר בתחום זה להארכת החיים הוא התפילה. "ההסבר לתופעה פשוט מאוד", אומר סטניסלב ונין, "כשאי דתי מתפלל, הוא מאמין בקשיות קשר עם כוח עליון שיעזור לו. האמונה כאילו מגייסת את הכוחות הפנימיים של הגוף למלחמה במחלה".

דמיטרי פרוקופייב, מוסקבה

המאמר למעלה של גויים אבל מדבר בעד עצמו חמש כיפורים בתוך השבת! בעשור הזה

למי שלא שמ לב, יום הכיפורים השנה יוצא בתוך השבת. וזה נקרא שבת שבתון היום **המקודש ביותר ביהדות!** בחיפוש בלוח השנה ראיתי כי גם בשנה הבאה נופל יום הכיפורים בשבת שנתיים רצוף ודבר זה סקרן אותי ובדקתי במאתיים שנה האחרונות וגיליתי תופעה. בעשור שלנו שנת התשע יש חמש ימי כיפור שיוצאים בשבת ופעמיים שנה אחרי שנה וכשהתבוננתי בלוח ראיתי שבפעם האחרונה שזה קרה זה היה בעשור שמתחיל בשנת תרע"ו וכשהתבוננתי בלוח השנה ראיתי כי יש שנים גורליות בעם ישראל כמו בעשור שנת תש"ו שהתחילה בשבת שבתות רצופות הייתה השואה וגם הקמת המדינה בעשור שנת תשכ"ו שתי שבתות רצופות ונס מלחמת ששת הימים ובעשור עם חמש שבתות של יום כיפור מה יש לצפות אם לא לגאולה ברחמים? חשבתי מדוע כיפור נופל בשבת שנתיים רצוף? ובעשור הזה זה קורה פעמים, משום שבגמרא כתוב שאם עם ישראל שימור שתי שבתות רצוף יגאלו ויום כיפור הוא יום מקודש גם ישרא אחינו החילוניים שלמעלה 95 אחוז שומרים אותו ויוצא אם כך שעם ישראל שומר שתי שבתות רצוף. ואזו ייתן שזה יעלה לנו במניין שתי השבתות שהגמרא מציינת כתנאי לגאולה. **בברכת שבת שלום עוזי עזרא מזורחי כ"ר המצפה לגאולה שלמה עכשיו ממש א.נ.ס.ו.ב.ל.א.ו.י.ל.א.**

להצלחת ולשמירת לני בת מירי, ויוסף בן גרציה יהודי קראת את המאמר, אנא אל תחזירי לגניזה. זכה יהודי אחר ושים לו את המאמר בתנחת שולו כי לעולם לא נדע איזה שינוי יכול לעורר מאמר בלב אדם.

לרפואת כל חולי עמו יש ראל ובכללם: מוריה בת ליאורה, נהוראי בן לירון, לירון בן רחל קובל שירה, בת אלנית מיכאל בן אסתר, מזל בת רחל, שושנה בת רחל, לגלי חיה בת איריס, אסתר בת ימנה, יפה בת אלגרה, מאיר חי יחיאל בן בוריה, כנרת בת ציפורה, לאה תרנה, ירוחם בן בלה, עילאי בן גלית רומיה בת נעמי לימור בת אסתר, תגית בת יהודית, מענדל אלעד בן סוזן, **גרציה בת אלגרה** בחרן בן יצחק חגי יוד בן אורה, אלנית בת זיווה, מור בן מיכל, עומר בן שולה, לימור בת אסתר, בר בת שרה, **יני בת ורד** וליוזו של כל בני זוגות יש ראל ובכללם: **קובל שירה בת אלנית** מיכאל בן אסתר, מיכאל בן אסתר, הדס בת מיכל, שירלי בת מיכל, שמרית בת נוימנד, שמאל בן ויקטוריה, אורית בת אלגרה, **שולה בת גרציה**, יוסף בן יפה, אתי בת שובל, אסתר בת סימה, דורית בת רות, שמעון בן אי"ה

לזרע קודש בר קיימא: חרון בת אלנית דני בן חמו, לזרע בר קיימא אמא! **(פניה בוחה לחרון בר קיימא 021)**

ולעילוי נשמות עם יש ראל ובכללם: שלום חי בן משה, שאול יו בן שמחה, עזרא בן חנה, ברוך בן פרידה ה"ד מוריס בן אלגרה שמחה, ויקטוריה חיה בת יאווה שבאבן, איסמאל בן חרולוף, שולמית בת מרים, נעמי בת יהודית, יונה בת שרה, משה בור בן זכריה, אסף בן רחל, משה אילוז, ושיר לאה בת ציונה, לירון בת אלגרה, עזיהו בת שולמה, שרון רפאלי בת מרים, משה לוי בן רחל, אגיל בת פנחס זאנה, מירי בת יוסף נחמיה בן רחל ומשה חיים, מישל בן שימחה, יעקב בן אסתר, אורי בן שמריה, גדליה בן מאיר, אליהו בבלוקה בן חנה, יוסף רפאלי בן פורטונה, אלעד בן חנה, נחום בן אסתר, חי אל בן אסתר, ביימה אלזב בן אסתר, שמואל בת רחל, יני סולב בן פרידה, אחרון בן פרידה, זיהו בת דבורה ויקטור בן סול, **לינדא בת פרידה**, ג'נט בלב קמוס שאפשי"ר!!!!!! ותבואו על הבכנה, נא לשמר רעל קדשת הגליון

נתן להוריד את העלון מאתר "שער השמים" <http://www.myib.co.il/kh.htm> המעניקים להפיץ את הדף ותקשרו ל 054-3331077 שזיבת פרידה, בכורה בת שפחה, פרידה בת פנחה, סול קיסוטו בן שמה, מרי בת סול, ולכל נשמות בית יש ראל שאין מי שיצרכין להצלחת משיח צדקנו. ולהתנחלתו עכשיו ממש!!!!!! לאיודת עם ישראל שבת כיפור "שע"א הוצא לאור" חברת הבטוח מז"ז הרבנים" קולו הרעם נא לקפיץ